

21. 838

Világ proletárjai egyesüljete!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XXV. ÉVFOLYAM 143. SZÁM

ARA: 50 FILLER

VASARNAP, 1953 JÚNIUS 21.

A mai számból

Válasz a gyilkosoknak (3. old.) — A hajdúnánási városi pártbi-
zottság sajtóterjesztési versenyfelhívása (4. old.) — Begyűjtési ál-
landó bizottság, mint a begyűjtés fékezője (5. old.) — „Nem ma-
gánügy” (6. old.) — Súlyos visszaélések a XIII-as Autójavító Vél-
latalnál (6. old.) — Kiss József ács életéből (7. old.)

Gondosan ápolit tiszta földekkel várjuk az aratás megkezdését

Irta: Barcsi Gyula az MDP hajdú-biharmegyei titkára

Az elmúlt évi aszályos és éle-
mi csapásokkal teli esztendő
után bőséges termést ígérő esz-
tendő köszöntött ránk. Külön-
ben gazdag termést takarítanak
be ott, ahol az ősszel korán ve-
tettek. Meggyőződéssel doigozo
népünk arról az igazságról, hogy
a gazda első kötelessége a jó
termés érdekében az, hogy idő-
ben vesse el a magot, ne halli-
gasson az ellenségre, mert ha
nem idejében vetünk, kevesebbet
aratunk.

Az idei gazdag gabonatermés-
ünk betakarítása Hajdú-Bihar
megyében is megkezdődött. A
darvasi állami gazdaság az or-
szágban elsőként fogott hozzá az
ősziárpa aratásához. Megyénk-
ben több helyen szintén aratják
mar az ősziárpat, így a horti-
bagyi állami gazdaságban, a pol-
gári állami gazdaságban, Egye-
ken és még több helyen. Párt-
és állami szerveink nagy erővel
szorgoskodnak az aratás, cséplés,
másodvetés és begyűjtés
gyors és sikeres előkészítésén. Az
a felkészülés, amely a gabonater-
mes betakarításának előkészítésé-
nél Hajdú-Biharban tapasztal-
ható, igen helyes és örvendetes
dolog.

Hiba lenne azonban azt hinni,
hogy az aratás, cséplés, s az eze-
l kapcsolatos közvetlen felada-
tok — aratógépek, kombájnok
kijávítása, aratási szerződések
megkötése, a cséplés megszer-
vezése, stb. — jelentik az idei
gazdag termés betakarítására
való felkészülésben az egyedüli
feladatot.

Az aratás általános megkezdé-
sétől már csak napok választá-
nak el bennünket, éppen ezért
kell kihasználni minden napot,
minden percet a kapásnövények
ápolására. Csak úgy lehetünk
nyugodtan neki egy olyan hatai-
mas munkának, mint az aratás,
ha biztosítottuk magunkat, hogy
a kapásnövények az aratás ideje
alatt nem gázosodnak el. Erre
annál inkább szükség van, mert
a kedvező időjárás, a szokatlan-
ul sok csapadék nemcsak a kul-
túr növényeknek, hanem a gyom-
oknak is kedvez és nagyban ve-
szélyeztetni a jó terméseredmé-
nyeket.

Hajdú-Bihar megye a nö-
vényápolásban lemaradt. Az or-
szágos versenyben a 13-ik he-
lyen van. A lemaradás oka, hogy
a pártszervezetek egyrésze nem
mozgósította idejében a népsze-
veltségével a dolgozó para-
asztokat a növényápolás gyors
elvégzésére. Sok helyen a választás
után szinte visszazuhan a
tömegfelvilágosító munka. Elma-
radtak a választás idején oly jól
bevált és a dolgozók által is nagy
népszerűségnek örvendő kisgyű-
lések. Egyeken a választás utáni
hétén összehívott 40 kisgyűlés
előadójától alig jelentek meg ha-
tan. Maga a tanácselnök elvtárs
is azon a véleményen van, hogy
nem érdemes kisgyűlést tartani,
mert ott folyton kérdegetnek,
panaszolnak, bírálják a dolgo-
zó parasztok.

Különösen nagy hibát követtek
el egyes termelőszövetkezeink
Pártszervezetei, amikor nem
mozgósították elsősorban a kom-
munistákat, hogy a maguk pél-
damutató munkáján kívül a csa-
ládtagokat is bevonják a nö-

Szombaton véget ért a Béke-Világtanács ülése

Szombaton délután egy óra
előtt kezdődött meg a Béke-Vi-
lágtanács ünnepélyes záróülése.
A hatalmas terem s a karzato-
kat zsúfolásig megtöltötték a
küldöttek és a meghívott vendé-
gek. Az ülés elnökségében helyet
foglaltak a Béke-Világtanács el-
nökségének és irodájának tag-
jai, Jelen volt Jean Lafitte, a
Béke-Világtanács főtitkára, Eugé-
nie Cotton, a Nemzetközi Demo-
kratikus Nőszövetség elnöke,
Kuo Mo-zso, a Béke-Világtanács
Nemzetközi Sztaálin-Bekedijjal
kitüntetett alelnöke, Gabriel
D'Arboussier a Béke-Világtanács
alelnöke, Emanuel D. Astier de ia
Vigierie, Palamede Borsari, Emi
Sziao, P. Guljajev, Ivor Monta-
gu, a Béke-Világtanács titkára,
Ilja Ereaburg, Ikuo Ojama, a
Béke-Világtanács irodájának
Nemzetközi Sztaálin-Bekedijjal
kitüntetett tagjai, Nykolaj Ly-
honov, Jan Mukarovszky, Isabel-
le Blume, dr. J. L. Hromádka,
prof. Walter Friedrich, Antonio
Tabet, Branca Fialho, a Béke-
Világtanács irodájának tagjai,
Anna Seghers, a Béke-Világtá-
nács Nemzetközi Sztaálin-Beké-
dijjal kitüntetett tagja, Pierre
Col, volt francia miniszter Jac-
ques Denis, a DIVSz főtitkára,

Heriberto Jara mexikói tábor-
nok volt miniszter, Sahib Sing
Sokhi indiai tábornok, valamint
a Béke-Világtanács több más
tagja.
Magyar részről ott volt Andics
Erzsébet, Kossuth-díjas akade-
mikus, az Országos Békatanács
elnöke, Lukács György Kossuth-
díjas akadémikus és Péter János
református püspök, a Béke-Vi-
lágtanács tagjai, Mihályfi Ernő
népművelési miniszterhelyettes,
és Nánási László, az Országos
Békatanács alelnökei Rusznay
Isián, a Magyar Tudományos
Akadémia Kossuth-díjas elnöke,
Kádás István, a DISZ Központi
Vezetőségének titkára, Gseterki
Lajos, a SZOT titkára, Vass Ist-
vanné, az MNDSZ főtitkára, Kó-
nya Lajos kétszeres Kossuth-
díjas költő, a Magyar Irók Szö-
velségének főtitkára, Deveseri
Gábor és Juhász Ferenc Kossuth-
díjas költők, Parragi György
Kossuth-díjas újságíró, Fischer
Annie Kossuth-díjas zongoramű-
vész, a Magyar Népközlársaság
Erdemes művésze és még sokan
mások.

thé János római katolikus püs-
pöki helynök, Beresztóczy Mik-
lós, a katolikus papok országos
békebizottságának elnöke, Hor-
váth Richard, a katolikus papok
országos békebizottságának ale-
nöke és még többen mások.
A meghívott vendégek sorában
számos kiváló dolgozó foglalt
helyet: sztáhanovisták, élenjáró
termelőszövetkezeti tagok, egyé-
nileg dolgozó parasztok.
Az ülést Ikuo Ojama nyitotta
meg.
Az ülés elején Georges Das-
sesse belga küldött megemléke-
zett az ártatlanul kivégzett két
hős békeharcos, a Rosenbergek
hazaspár haláljáról.
Az ülés résztvevői felállva, ne-
ma kegyelettel adóztak az amé-
rikai imperialisták ártatlan ál-
dozatai emlékének, akiknek azért
kellett meghalniuk, mert mind-
végig hű harcosai voltak a bé-
kének.
Ikuo Ojama elnök ezután (Gab-
riel D'Arboussiernek, a BVT el-
nökönek adta át a szót, aki
rövid beszéd után nyilatkozatot
olvasott fel.

munkaegységre. Keveset keres az
is, aki ritkán jár dolgozni, vagy
nem engedi a feleséget munkába
ájni.
Nincs tehát idő a gondolkodá-
sra, azonnal cselekedni kell.
Mindenkinek a növényápolásra!
Kapásnövényeink jötermése függ
a munka sikerétől, ezért száll-
junk harcba a gyommal, a ma-
radtsággal és gondosan ápolit
tisza földekkel várjuk az aratás
megkezdését, az új kenyér betakarí-
tását. A minisztertanács hatá-
rozata megszabja, hogy a
szemvesztésnélküli aratás el-
végzésénél legfontosabb a gyors
aratás. A határozat kimondja,
hogy: az ősziárpa, valamint a
rozsa aratását, annak megkezdé-
sétől számított 8 napon belül,
a tavaszárpa, valamint a zab aratását,
annak megkezdésétől számított 5
napon belül be kell fejezni.

Megköveteli a munka gyors
elvégzését a rendkívül csapadé-
kos időjárás is. Eppen ezért az
állami gazdaságokban, termelő-
szövetkezetekben és az egyéni-
leg dolgozó parasztoknál úgy kell a
munkát megszervezni, hogy az
aratást gyorsan, szemvesztés-
nélkül befejezhessük.
Ha a növényápolásnál szükség
volt a családtagok bevonására a
termelőszövetkezetekben, úgy
hatványozottabban méltékben szük-
ség van erre az aratásnál. A kü-
lönböző intézmények, vállalatok,
üzemek dolgozói nyújtsanak se-
gítségét a termelőszövetkezetek-
nek, dolgozó parasztoknak, hogy
idejében szemvesztésnélküli takarí-
thassák be gazdag gabona-
termésüket.

Az aratás munkáját éppúgy,
mint más mezőgazdasági mun-
kát, ma már napról napra, na-
gyobb-számú géppel könnyíti meg.
A rendelkezésre álló gépek lehe-
tővé teszik, hogy az idei gabona-
termésnek az állami gazdaságok-
ban 90 százalékát, a termelőszö-
vetkezetek gabonavetésének 35

százalékát géppel arassuk le.
Nagy szükség van emellett a
kézmunkára is. Most, amikor a
magunk földjét, a magunk hasz-
nára, a magunk kenyerének biz-
tosítására aratunk, most szüles-
sen meg a nemes verseny az ara-
tók között. Vetélkedjenek az
aratópárok, hiszen most már
nem a „grofi szerűre” hordják
a gabonát és nem a grófk mu-
latják el az arát, hanem ötéves
tervünk mielőbbi befejezéséhez,
a egyszerű alkotások gyors fel-
építéséhez járulunk hozzá a
szemvesztésnélküli aratással,
a gyors terménybeadással.

Ezért az egész megye dolgozó
népe, minden becsülettel ember
harcoljon az aratás gyors befe-
jezéséért, minden pere felhasznál-
lásáért.
A cséplés előkészítésében is
még igen sok tennivaló van. Már
folyik a cséplési ellenőrkök ki-
képzése, a cséplőgépek elosztása.
A cséplőgépek rajonirozása nem
mindenütt történt meg. Sok he-
lyen nem ismerik a kijelölt terü-
letet, azt, hogy melyik gép, hol
dolgozik majd. Több helyen pe-
dig még mindig nem fejezték be
a rakárak fertőtlenítését, a szük-
ségraktárak kijelölését. Ezenki-
vül sok pártszervezet eddig nem
beszélte meg kisgyűléseken a
dolgozó parasztokkal a közös
szőrűn való cséplés előnyeit.
Nem ismerik mindenütt a dolgo-
zó parasztok, hogy a közös szőr-
rűn való cséplés után 10 százalé-
kos cséplési kedvezmény jár. Az
ellenesség viszont nem alszik —
ahol mi nem folytatjuk felvilá-
gosító munkát a dolgozó parasz-
tok között, ott a reakció zavart
kelt, igyekszik lebeszélni a dol-
gozó parasztokat a közös szőrűn
való cséplésről, s ezzel hátráltat-
ni a munkát, megkísérelni a dol-
gozó parasztságunkat.

Az idei gazdag termésünk jál-
tán, az ellenesség egyébként is fo-
kozottabb dühvel akadályozza az
aratás, cséplés, begyűjtés munká-

ját. Látja, hogy a dolgozó pa-
raszt jó munkájának van eré-
ménye. Látja, hogy a jó termé-
sünk erősebbé teszi államunkat,
a dolgozó nép hazáját. Eppen
ezért lelkiismeretesebben szer-
vezzük meg a tűzvédelmet, a
figyelőszolgálatot. Az elmúlt esz-
tendőben a DISZ szervezetei e
munkában nagy segítséget nyuj-
tottak, ebben az évben még na-
gyobb feladatok elvégzésével
bizuk meg a fiatalokat, akik a
Világifjúsági Találkozó tisztéle-
tére lelkesen végzik falun a mun-
kájukat.

Nagy feladat vár pártszerve-
zeteinkre: mindenütt fokozzák a
politikai felvilágosító munkát a
dolgozó parasztok között. Dolgo-
zó népünk kenyerének biztosítá-
sa az egész párt, az egész dol-
gozó nép ügye. Pártszerveze-
teink olyan lelkesen és olyan kö-
rültekintően irányítsák az agitá-
ciós munkát, mint a választást
megelőző hetekben. A kisgyűlé-
sek egész sorát szervezzék a köz-
ségekben, ahol a növényápolás,
az aratás és a cséplés gyors és
jó elvégzése mellett beszéljenek
a begyűjtési rendeletről, a sza-
badpiac előnyeiről. Magyarazzák
meg a népszevelők minden dol-
gozó parasztnak, hogy a beadás
egész népünk ügye és érdeke. A
begyűjtött gabona biztosítja dol-
gozó népünk kenyerét, s éppen
a múlt évi aszályos esztendő ta-
pasztalata nyomán szükséges,
hogy tartalékunk legyen. Más-
részt csak megfelelő állami tar-
talékokkal akadályozhatjuk meg
a spekulációt.

Pártszervezeteink, állami szer-
veink, tanácsaink, tömegszerve-
zeteink és megyénk minden dol-
gozójának kötelessége a növény-
ápolási munka elvégzésével, a
szénafélék gyors betakarításával
felkészülni az idei gyors aratás-
ra, népünk bőséges kenyerének
biztosítására.

Szombaton végetért a Béke-Világtanács ülése

A Béke-Világtanács felhívása

Uj reménység született. Ma már minden ember látja, hogy lehetséges a megegyezés. Véget kell vetni a vérgöngyösnél, végezni lehet a hidegháborúval.

Ezekben az órákban ünnepélyesen felhívjuk a népeket:

Követeljük kormányaitól, hogy tárgyaljanak és egyezzenek meg.

Valamennyiunktől függ, hogy támogassunk minden olyan kezdeményezést — bármely kormánytól származzék is, — amely az ellentétek békés úton történő megoldására irányul. Mindannyi-

unktól függ, hogy meggyőződésünk az azok mesterkedéseit, akik akadályozzák vagy késleltetik a megegyezést.

A béke itt van kapunk előtt. Rajtunk áll, hogy elérjük.

Amikor Ikuo Ojama felteszi a kérdést: Ki ért egyet a nyilatkozattal? — egyszerre emelkednek magasra a kezek.

— Megállapítom, hogy a nyilatkozatot egyhangulag elfogadják! mondotta Ikuo Ojama.

Ezután Emilió Sereni szenátor, a BVT tagja lépett a szónoki emelvényre.

Sereni szenátor beszámolója után úttörők csapata vonult be az üléssterembe, virágcsokrokat, sokszínű kendőket lengetve a küldöttek felé.

Három kis úttörő az elnöki emelvény felé tart, átadják virágaikat Eugénie Cotton asszonynak, Gabriel D'Arboussiernek és az elnök Ikuo Ojamanak. Az egyik kislány Zelk Zoltán: „A legszebb szó” című versének szavaival a békéről beszélt. Mialatt szavalt, úttörő társai virágaikat a küldöttek közé hintik.

D'Arboussier, (Afrika):

Győzelmeinknek nem szabad tevékenységünket fékezni

Hölgyeim és uraim, kedves Barátaim!

Engem biztat meg azzal, hogy beszámoljak Önöknek abban az albizottságban végzett munka eredményeiről, amely megvitatta Sir Sahib Sokhi vezérőrnagy javaslatát alapján a tárgyalások érdekében folytatandó világméretű kampányról szóló nyilatkozatot. Röviden ki szeretném fejteni, hogy milyen szempontok figyelembevételével dolgoztuk ki ezt a nyilatkozatot.

Biztonsági vitánk során négy lényeges gondolat merült fel:

Az első: az az alapelv, amelyre mozgalmunk épül, tehát a különböző rendszerek és kormányzatok békés együttélése, az események tükrében nemcsak szükségességnek, de lehetségesnek és mindenki számára hasznosnak tűnik.

A második gondolat az, hogy ez az együttélés csak tárgyalások útján teremthető meg, amelyek az összes viszályokat és vitákat kérdéseket rendezhetik.

A harmadik gondolat az, hogy a világbékét fenyegető súlyos problémák állanak fenn, részben olyanok, amelyekre vonatkozóan

alkalmazni kell a már létrejött megegyezéseket, részben pedig olyanok, amelyekkel kapcsolatban tárgyalásokat kell kezdeni.

A negyedik gondolat az, hogy kétségbevonhatatlan győzelmeinknek nem szabad tevékenységünket fékezni, sőt ellenkezőleg, ezek erőfeszítéseink megkettőzését teszik szükségessé. Van-e valaki közöttünk, aki ezt ezen a napon ne érezné át teljes szívvel?

Ezeket a gondolatokat tartalmazza a következő nyilatkozat:

Nyilatkozat a tárgyalások érdekében folytatandó világméretű kampány megindításáról

A legutóbbi hónapok eseményei arra a meggyőződésre jutatták a népeket, hogy lehetséges békés rendezésre jutni valamennyi nézeteltérésben.

A népek ráébrednek arra, hogy túrlelmes és szívós akcióval meg lehet nyerni a békét.

A Béke-Világtanács, amely 1953 június 15-től 20-ig Budapesten ülésezett, felhívja a népeket: kettőzzék meg erőfeszítéseiket, hogy megkönyvítse a tárgyalásokat nemzetközi megegyezéses érdekében.

Minden népek joga van szabadon megválasztania saját életmódját, s kötelessége tisztelőben tartani azt az elemődöt, amelyet más népek szabadon választottak.

A különböző rendszerek közti szükséges békés együttélés ezáltal lehetséges, s a népek közti kapcsolatok mindenki számára gyümölcsözővé válnak.

Ez az együttélés feltételezi, hogy minden viszályt és civódást tárgyalások útján oldjanak meg.

A koreai fegyverszünetet, amely megelőzi a békét, haladéktalanul alá kell írni a már létrejött megállapodások alapján.

Minden újabb késlekedés csak növeli a gyászot, a romokat, a szenvedéseket.

Ugyancsak meg kell szüntetni a többi folyamatban lévő háborút

és a népek függetlensége elleni agresszív cselekményeket. Fegyverek bevétele bármely nemzeti felszabadító mozgalom ellen: a nemzetközi feszültség tényezője és háborús tüzfészket teremt.

A német népek joga van újra, egyetemes és nemzeti szuverenitásához, szomszédai biztonságának tisztelőben tartásával, megakadályozza a militarizmus és a revanszellelme újáéledését.

Japánnak vissza kell kapnia teljes nemzeti szuverenitását egy olyan békeszerződés alapján, amelyet az összes érdekelt országok elismernek és amely garantálja Ázsia és a Csendes-óceán népeinek biztonságát.

Ha biztosítják szuverenitásunk tisztelőben tartását ha szembe szállnak az életük megszervezésébe való idegen beavatkozásokkal, ha visszautasítják katonai támogatás pont engedélyezését és idegen csapatok által történő bármiféle megszállást, a népek garantálhatják biztonságukat és a béke megőrzését.

A biztonság fokozatos megerősítése lehetőséget nyújtana arra, hogy megállapítsák a fegyverkezési hajszát, hogy tárgyalások útján hozzákezdjenek a fegyverkezés csökkentéséhez, hogy valamennyi ember jobb életshívona.

la megerősítésének szenteljék

azokat az erőforrásokat, amelyekkel idáig a halál és a rombolás műveire fordították.

A gazdasági és kulturális eszter valamennyi ország között az egyenlőség alapján, megkülönböztetés nélkül és az összes felek előnyére kell megteremteni.

A tárgyalás meg fogja változtatni az események alapvető menetét. Az ENSZ eszközei szolgálhat ehhez, ha hűségeseink mutatkozik alapokmányának szellemében. Az ENSZ-nek be kell fogadnia valamennyi országot, amely ezirányú kérését előterjesztette. Kínát, csakúgy, mint a többi nemzetet az általa választott kormányának kell képviselnie az ENSZ-ben.

Ezek azok az okok, amelyek miatt a Béke-Világtanács elhatározta, hogy egyetemes jellegű akcióba kezd a tárgyalás érdekében. E kampány során a népek ki fogják fejezni különböző és szervezett formák között azt a követelést, süket, hogy az államok közti összes viszályokat és nézeteltéréseket békés úton rendezzék.

Csak a népek állhatatos akciója kényszerítheti ki a tárgyalást, a megegyezést és a békét.

Budapest, 1953. június 20-án.

A Béke-Világtanács ülése

Vincent Auriol francia köztársasági elnök újabb kétségbeesett erőfeszítése a kormányválság megoldására

Miután André Marie sem tudta a nemzetgyűlésben megszerezni a miniszterelnöki beiktatáshoz az alkotmány által előírt többséget, Vincent Auriol köztársasági elnök pénteken újabb kísérletet tett a 29 nap tartó kormányválság megoldására. A Francia Kommunista Párt képviselőinek és lymódon teremtse meg a lehetőséget egy „a lehető legszélesebb nemzeti összefogás alapján

álló” kormány létrehozásának. Mihelyt ez a megegyezés létrejön — mondotta a köztársasági elnök — új miniszterelnököt fog kijelölni.

Politikai körökben elterjedt hírek szerint a köztársasági elnök válsztása előreláthatólag a következő nagy politikus egyikére fog esni: Pinay, Edgar Faure, Henri Queuille vagy Pflimlin.

álló” kormány létrehozásának. Mihelyt ez a megegyezés létrejön — mondotta a köztársasági elnök — új miniszterelnököt fog kijelölni.

Politikai körökben elterjedt hírek szerint a köztársasági elnök válsztása előreláthatólag a következő nagy politikus egyikére fog esni: Pinay, Edgar Faure, Henri Queuille vagy Pflimlin.

Eisenhower beavatkozása a berlini eseményekbe

Eisenhower elnök június 18-án Washingtonban kijelentette, hogy az Egyesült Államok 50 millió dolláros úgynevezett pótszegélyt folyósítanak Nyugat-Berlinnek, állítólag „Nyugat-Berlin további gazdasági megerősítésére”.

Berlini körökben úgy tekintik

ezt az újabb dolláradományt, mint leplezetlen kísérletet azoknak a nyugatberlini amerikai ügynököknek felbátorítására, akiknek a kalandja kudarcot vallott.

„Az Egyesült Államok minden ceremóniát mellőző beavatkozása sokaknak felnyitotta a szemét,

Olasz lapok Magyarországról

Az „Unita” számadatait közöl arról, hogyan emelkedett azoknak a magyar dolgozóknak a száma, akik üdülőokban tölthetik szabadságukat.

Az „Avanti” képeket közli a „Föltámadott a tenger” című film egyes megkapó jeleneteiről.

NEMZETKÖZI SZEMLE

Felháborító provokáció

A napokban az Alsop-fivérek, a „New York Herald Tribune” ismert cikkírói Li Szin-Mannak a koreai fegyverszünet megtorpedózását célzó mesterkedéseivel kapcsolatban feltették a kérdést: Vajjon a dél-koreai fark csóválhatja-e az amerikai kutyát? A legutóbb történt események azonban rávilágítottak, hogy az amerikai publicisták ilyen irányú kétélyei alaptalanok, nem léteznek ilyen természeti csoda. Ahogy már ahhoz hozzászoktunk, most is a kutya csóválta a farkát.

Az történet ugyanis — mint az „Uj Kína” hírügynökség jelentette — hogy a koreai fegyverszünet megkötésének közvetlen közelségében Li Szin-Man, a dél-koreai báb hallatlan és felháborító provokációt követett el. Tíz nappal azután, hogy Panmindzsongban aláírták a hadifoglyok hazatelepítéséről szóló egyezményt, Li Szin-Man-klikk „szabadombocsátott” mintegy 25.000 dél-koreai táborokban őrzött északkoreai hadifoglyot és ezzel megvalósította az erőszakos visszatartásra irányuló törekvést.

Azt lehetne hinni, hogy Li Szin-Man — aki még soha egyetlen önálló lépést sem tett — most fenegyerek módjára önállóságra szánta el magát. Ha ennek a látzatnak lenne is valami alapja — mint ahogyan nincs — még azt is megáfólna Li Szin-Man azt utóttörői bejelentése: „Az ENSZ-hatóságok képviselői, akikkel beszéltem arról az óhajunkról, hogy ezeket a hadifoglyokat szabadonbocsássuk, legnagyobbreszt elvben egyetértéssel velünk.” Ezt támasztja alá az angol rádió megállapítása is: „Li Szin-Man lépése következtében bünségdi bírnreszeseknek tűnnek a fegyverszüneti bizottság tagjai, akiknek viselniük kell a felelősséget az Egyesült Nemzetek minden

cselekedetért... hetek óta jelek voltak észlelhető és az ENSZ-parancsnokságnak tudomást kellett szereznie arról, hogy Li Szin-Man pontosan ezt az akciót tervezi. Ezért az óvatosság elemi szabályai azt követelték volna, hogy más órségekkal erősítsék a hadifoglyok őrzését.” Teljesen jogos tehát az Uj Kínahírügynökség kiáltásaitól jómak véleménye: Sok jel mutat arra, hogy az Egyesült Államok hadseregének főhadiszállása sem bújhat ki teljesen a súlyos felelősség alól. „Az amerikaiak, noha tudtak Li Szin-Man előkészületeiről, csak akkor váltották fel amerikai katonákkal a hadifoglytáborok dél-koreai őreit, amikor már megtörtént a gyalázatos provokáció.” Ez azt bizonyítja — írja az Uj Kína-jelentés — hogy az amerikaiak tudatosan összejátszottak Li Szin-Mannal a hadifoglyok hazatelepítéséről szóló egyezmény megszegésében.

Éppen azokban az órákban, amikor Dél-Koréában ezek az események történtek, Budapesten tanácskozásait tartotta a hatalmassá növekedett békevilágmogalom vezérkara. Ez a vezérkar joggal követelte százmilliók nevében: mielőbbi békét Koréában! A nemzetközi politika mostani eseményei azt mutatják, hogy a békefogalom harcossáinak szava nem marad pusztába kiálított szó. Ennek a mozgalomnak elég ereje van ahhoz, hogy kikényszerítse követeléseit. A béke híveinek figyelme most az Egyesült Államokra szegeződik. Várják, hogy az amerikai kormány — ahogy az Uj Kína-hírügynökség megállapította: „...hogyan intézi el ezt a szerződészegést. Az amerikai kormány valóban döntő próbátel előtt áll a fegyverszünet elérésére irányuló óhajának őszintesége tekintetében.”

A francia burzsoázia mély válsága

Péntekre virradóra a hatodik francia miniszterelnökjelölt búcsúzott el akitől a reménytől, hogy végre sikerül megoldani a közel egy hónap óta húzódo francia kormányválságot. A René Mayer-kormány bukása óta a kormányválság ezzel második hónapjába lépett.

Ez a tény már önmagában is mutatja, hogy Franciaországban nem egyes személyek bukásáról van szó, René Mayer bukásával nem egyszerűen az utóbbi nyolc év 19. francia kormánya került esődbe, hanem igen mély válságba zuhan az egész francia uralkodó rendszer.

Milyen jelei vannak a francia uralkodó körök politikája mély válságának? Külpolitikai téren a legszembetűnőbb a vietnami szennyes háború folytatása. Hosszú évek óta a francia nép fia nemcsak, hogy olyan ügyért hullatják véréket Indokínában, ami teljesen reménytelen, hanem mélyszélesen igazságtalan is. Erre már előzser rávilágítottak az olyan tekintélyes francia burzsoálapok is mint a „Combat” és a „Le Monde”. Mindennek ellenére mind a hat miniszterelnökjelölt — aki megkísérelte a mostani válság megoldását — a vietnami háború folytatása mellett fogták állást.

A másik ilyen jele a válságnak az ország függetlenségének feladása. Az úgynevezett európai védelmi közösségről van szó, amely köztudomásúan Franciaország ősi ellenségét, a német militarizmust támasztaná fel és hitlerista tábornokok vezénylete alá rendelné a francia hadsereg nagyrészt. A francia burzsoázia vezetőkörei a jobboldali szocialisták élénk helyeslése és segédlete mellett azonban mitsem törődnek a nagy nemzeti hagyományokkal és számukra az ország függetlensége vajmi kevés jelent.

Az csak természetes, hogy ilyen „külpolitikát” csak akkor lehet megvalósítani, ha teljesen gubbaszba kerül a francia népet, ha megnyirbálják jogait. Az egymást követő francia kormányok „nemzetközi kötelezettségeiket” — a vietnami háború folytatását és a fegyverkezést — a nép rovására vitték tovább s esőkkenteni akarták a költségvetés szociális és kulturális tételeit. Ezzel egyidejűleg folytatni akarták a hajszát a haladó elemek ellen.

E válságból csak egy kiút van. Ez a kiút a nép tömörülése, az olyan egység megerősítése, amely — mint 1936-ban egyszer már megtörtént Franciaországban — meghátrálásra tudja kényszeríteni a fasizmus felé igyekvő erőket. Ezért mutatták rá a Francia Kommunista Párt Központi Bizottságának legutóbbi ülése, hogy a jelen pillanatban az elsőrendű feladat, éppen az egység megvalósítása érdekében mindenekelőtt a francia munkásosztály akcióegységének megerősítése.

És éppen ez az, amitől a francia uralkodó körök a legjobban rettegnek. A fejlődést azonban nem tudják feltartóztatni. Az a tény, hogy péntekre virradóra a hatodik francia miniszterelnökjelölt bukott meg, arra mutat, hogy a francia nép állásfoglalása nem marad hatás nélkül a polgári pártok képviselőire sem. A Francia Kommunista Párt vezette francia munkásosztály fokozza harát, hogy létrehozza a széles alapokon nyugvó nagy népi egységet és kikényszerítse, hogy országának végre igazi, demokratikus, szabadságra és békére törekvő kormánya legyen.

Kivégezték a Rosenberg-házaspárt

A „Reuter” és az „AFP” jelenti 1.45 órakor: A Rosenberg-házaspárt kivégezték.

A Járó

Gránitnál is olvadó vasnál minden becsülettel a felháborító hall a Rosenbergeséről. Az a mus újabb sötét lajstromára e kivégzésével halálba, mert szerették a gyökérigazságát, a napfény napokért. Azé lálba, mert nem meglepetés mások alaptel feleltetését. Ez venni a hóhé fel nekik csak

Orvosi Műszere jára is a legfőbb A tegnapiak rülknek, újabb katonái a békeban Wagner társnő is győztes. Az üzem június 20-ra tervét, sőt terv

180 SZ

ötéves tervnak, a debreceni dolgozói röpggyűlésen C né sztahanovi gyermek édes

A Debreceni dolgozói szövetben röpnyar udvarára le az állattenyvápoló br egy harminc Zsigmond, a ra adta a dalkai imperialis lekedetét, ho

Labda

Furcsa a hogy amikor szergáry épül az extrakció üzemszénnek voltak helyet módosítottak helytelen é volt, az csak gyakorlatban ugyanis szó, trakciós üvegyszerkezők, a nép sére, levegőt dot kell fo nem olyan komoly aka üzemszén al végő cserelő lassúbb, mi vagy akár szellőző ber sát tehát, a elejét kezd gyelemben v ni. Ez többi gyművek segítségével dolgozók e tek, örömmak: „Mosban meggy lesz a munkíváságuk dett be, m

A terv

kemény ha zöberendező főleg a vas

A Hajd

szerződést Szerelő Vá végzésére, kivitelezés 1-ben állapot megkezdése

VÁLASZ A GYLKOSOKNAK

A Járóműjavító dolgozói még bátrabban állnak helyt

Gránitnál is keményebben, az olvadó vasnál is forróbban tör fel minden becsületes dolgozó szívéből a felháborodás, ahogy hirt hall a Rosenberg-házaspár kivégzéséről. Az amerikai imperializmus újabb sötét gazzettát írt bünlajstromára e két ártatlan ember kivégzésével. Azért küldték őket halálba, mert szerették az életet, szerették a gyermekeket, a szavak igazságát, milliók bátor harcaát, a napfényt, örömteljes holnapokért. Azért küldték őket halálba, mert nem alkudtak meg, mert megvetették a hazugságot, mások alaptalan és jogtalan befekéltetését. Erre akarták őket rávenni a hóhérok, ezért kínálták fel nekik csalétekként az életet.

De Rosenbergék inkább a halált választották: az utolsó percig hűek maradtak az emberiség ügyéhez, a békéhez.

A Járóműjavító műhelyeiben, üzemrészeken is erről beszélgetnek most ezen a derült, tiszta szombat reggelen az emberek. Ők is egy emberként tiltakoztak a kivégzés ellen és most még jobban lángra kap a gyűlöletük a hóhérok, a béke esküdt ellenségeivel szemben. „Az egész világ követelte a Rosenberg-házaspár felmentését — mondja Vékony János asztalos — s ennek ellenére az amerikai imperialisták mégis elkövetették bűncselekményüket. A békére akartak ezzel sujtani, de önmaguk ellen cselekszenek. Mi

válaszolunk erre, és válaszunk újabb figyelmeztetés, még keményebb munka, még bátrabb helytállás lesz!”

Kutron János sztahanovista esztalgályos is ennek ad hangot a délelőtti rögtönzött röpgyűlésen. Maga mellé gyűjti társait, elmondja nekik a hírt. Nincs hang, de a szemekből kilobbanó villanás elárulja, hogy a megmunkáló osztály sok harcot megélt munkásai mit éreznek. Es ahogy száll a hír üzemrészről üzemrészre, úgy érik az elhatározás is. Végül a pártbizottságnál sokak jelenlétében végleges formába is öntik: június 22-től 28-ig Rosenberg-műszakot tartanak, így válaszolnak a gyilkosoknak.

A győzelem mégis a miénk

Orfom nézni, hogy gyűlnek az Orvosi Műszergyár versenytáblájára is a legfrissebb eredmények. A tegnapiak mellé újabbak kerülnek, újabb elharcosal, s bátor katonái a békének. A pártirodában Vágner Julia párttitkár elvtársnő is győzelmi jelentést ír. Az üzem június 30-át helyett június 20-ra teljesítette üregestű tervét, sőt terven felül 93.750 da-

rab különféle tűt adott a népgazdaságnak. A sebtű osztály sem vallott szégyent. Június 20-át helyett már 15-én elküldte azokat a készítményeket, amelyeket exportként vállalt. Ahogy gyűlnek a sorok, úgy rajzolódik ki egyre jobban az üzem helytállása, harca a tervteljesítésben. Az Orvosi Műszergyár dolgozói ezt a tervteljesítés újabb sikereit rakják le-

dönthetetlen akadályként a Rosenberg-házaspár gyilkosainak útjába. „Mert hiába folytatja vadállati kegyetlenkedését az imperializmus, végső győzelem a békétáboré, a becsületes dolgozóké lesz!” — mondja Varga Aranka sztahanovista oldalköszörs. Erről a már erő győzelemről beszélnek a termelési győzelmek is szerte az üzemben.

180 százalékos teljesítménnyel felelek a gyilkosoknak

Ötéves tervünk egyik alkotásának, a debreceni Ruhagyárnak a dolgozói röpgyűléseket tartottak. A vasalóteremben megtartott röpgyűlésen Gyurakovics Andrásné sztahanovista vasaló — négy gyermek édesanyja — szólt fel

elsőnek. — Mély felháborodással értesültem az amerikai imperialisták aljas gazzettájáról, a béke kiváló harcosainak, a Rosenberg-házaspárnak a meggyilkolásáról. Négy gyermek édesanyja vagyok. Gyűlölettel gondolok az imperia-

lista gonosztevőkre, akik árvaságra juttatták a kis Michaelt és Robbyt. Az én feleletem az lesz a béke elleni újabb merényletre, hogy jelenlegi 160 százalékos teljesítményemmel 180 százalékra emelem.

Még keményebben helytállunk

A Debrecen-Bellegelői Lenin tsz dolgozói szombatn délben, ebéd-szünetben röpgyűlést tartottak. A tanya udvarán a fűre telepedtek le az állattenyésztési, építő és növényápoló brigád tagjai — mintegy harmincan. Amikor Megyeri Zsigmond, a tsz elnöke tudomására adta a dolgozóknak az amerikai imperialisták újabb aljas cselekedetét, hogy meggyilkolták a

szabadságra és békére vágó ártatlan Rosenberg-házaspárt — a napbarnította parasztemberek arcáról mélységes gyűlölet sugárzott. Őkbe szorultak a kezek s a béke elleni újabb merénylet még keményebb helytállásra ösztönözte a Lenin tsz dolgozóit. Az építőbrigád tagjai arra tettek felajánlást, hogy a 200 férőhelyes süldőnevelő építését két

héttel a kitűzött határidő előtt befejezik. Nemes Péter állattenyésztési brigádfőnök arra tett ígéretet, hogy brigádja bevezeti a mesterséges borjúnevelést és így 30 tehenél 18.000 liter tejjel többet adnak a dolgozók asztalára. A növénytermelők pedig vállalták, hogy az idej békearatást 3 nappal határidő előtt befejezik.

Labdázás egy szellőző berendezés ügyében

Furcsa dolog de így van, hogy amikor a Hajdúsági Gyógyszergyár épületeit megtervezték, az extrakciós és a regeneráló üzemrésznek az alagsorban szorították helyet. Ezen később sem módosítottak. Hogy ez milyen helytelen és elhamarkodott lépés volt, az csak most látszik meg a gyakorlatban igazán. Arról van ugyanis szó, hogy mivel az extrakciós üzemrész különböző vegyszerekkel, folyadékokkal dolgozik, a munkahelyek szellőztetésére, levegő cserélésére nagy gondot kell fordítani. Ez azonban nem olyan könnyű és itt mint komoly akadály jelentkezik az üzemrész alacsony fekvése. A levegő cserélődése az alagsorban lassabb, mint akár a földszinten, vagy akár az emeleten. Annak a szellőző berendezésnek elgondolását tehát, amit a dolgozók ez év elején kezdeményeztek, ennek figyelembe vételével kell megoldani. Ez többheti munka után a Vegyiművek Tervező Vállalatának segítségével sikerült is. Mikor a dolgozók erről tudomást szereztek, örömmel újságotolták egymásnak: „Most már biztosan simábban megy minden, egészségesebb lesz a munkakörülmény.” Jogos kívánságuk azonban nem teljesedett be, minden másképp történt.

A tervek elkészítése után kemény harc kezdődött a szellőzőberendezéshez szükséges anyag, főleg a vaslemez előteremtéséért.

A Hajdúsági Gyógyszergyár szerződést kötött az Általános Szerelő Vállalattal a munkák elvégzésére. A határidőt, illetve a kivitelezés megkezdését április 1-én állapították meg. A szerelés megkezdése előtt azonban a vál-

lalat értesítette a Gyógyszergyárat, hogy nincs lemezanyag. Egyébként is a beruházáshoz szükséges anyagot mindig annak a minisztériumnak kell kiutalni, amelyhez a kivitelező vállalat tartozik! A gyógyszergyárak, hogy ezt a kérdést is megoldják, érintkezésbe léptek a vegyipari minisztériummal, illetve az Anyagellátási Igazgatósággal. Itt azonban újra csak azt a választ közölték, hogy a kért anyag nincs meg, egyébként sem tudnak más minisztériumhoz tartozó kivitelező vállalatok részére anyagot biztosítani. Tehát csöberből vederbe... Több mint négy héti folyt ez a labdázás a vegyipari minisztérium, a szerelővállalat, az Anyagellátási Igazgatóság között, persze, mondani sem kell, hasztalanul.

Mikor a berendezés ügyét ílymódon sem sikerült megoldani, az üzem kérésével az Országos Tervhivatalhoz fordult, hivatkozva a beruházás munkavédelmi és egészségügyi jelentőségére. Azonban innen is — ki

tudja már, hányadszor — újra csak elutasító választ kaptak. Az Országos Tervhivatal Anyagellátási Igazgatósága közölte, hogy a vállalat kérését anyaghiány miatt nem áll módjában teljesíteni. 3215/53. számú levél már ilyen tartalommal ment fel Budapestre, az üzem felettes igazgatóságához, de azóta is csak csend van, semmi sem történt a szellőző berendezés ügyében. Segítségét legutóbb csak a Megyei Pártbizottság adott, mikor tudomást szerzett a dolgozók, illetve az extrakciós és regeneráló üzemrész jogos kívánságáról.

Tűrhetetlen, hogy közel félévi huzavona után még most sincs megoldva a Hajdúsági Gyógyszergyár egyik fontos üzemrészében a szellőztetés átalakításának kérdése. Ebben szerepe van a lelketlen ügykezelésnek és merevségnek is, nem szólva arról a labdázásról, mely ebben a kérdésben folyt és folyik. A dolgozók munkavédelme hazánkban fontos követelmény és ez nemcsak alsóbb, de felettebb szerveinkre is vonatkozik.

Példamutató termelőszövetkezetek

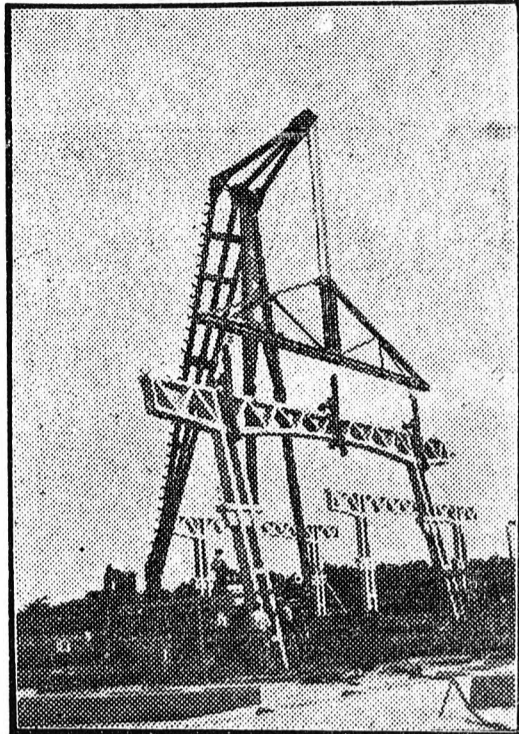
A megyében a termelőszövetkezetek haladnak az árpaaratás élén. A bagaméri Alkotmány, az álmosdi Tánácsis, a hosszúpályi Új Élet és Pélőfi, a monostorpá-

lyi Dózsa, a kokadi Uttörő, az esztári Győzelem, a mikópercsi Sallai földjén kereszteltekben sorakozik már a dús kalászu árpa.

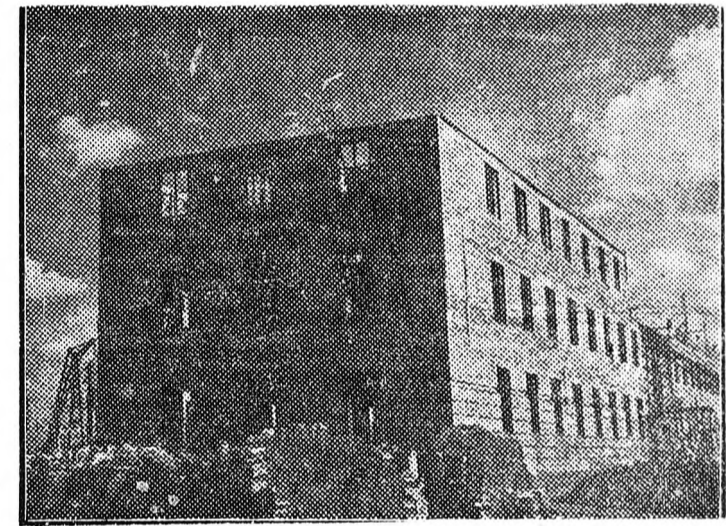
B. Papp Péter dolgozó paraszt elenjár a másodvetésben

Lapszótakor jelentik: B. Papp Péter hajdúdorogi dolgozó paraszt, miután elvégezte 1 hold ösztárpájnák learatását, azonnal lehorolta a kereszteltek a tarlóról, elvégezte a tarlóhatást és szombaton elvetette a rövidtenyészű kukoricát.

Képek a Keletmagyarországi Golyóscsapágygyár építkezéséről

A napokban kezdtek meg a 15 ezer négyzetméter alapterületű tizenegy hajós nagy csarnok vasbeton kerettartóinak beemelését. Képiükön a 18 tonnás Szűke-daru beemeli a földön előre elkészített beton kerettartót.

A központi irodaház épületére szinte napok alatt húzták fel a második emeletet.

Egy békeharcos 160 százalékos teljesítménye

Peterman Istvánt, a szőrműhely dolgozóját csaknem mindenki ismeri a Kefegyárban. Gyermekkora óta dolgozik az üzemben. Ugyes, szorgalmas munkáját még ma is igen sok ifi munkást leghagy a termelésben. Már az elmúlt hónapban is kitűnt Peterman elvtárs magas teljesítményével. Június havi első dekájában még a májusi eredményt is megdöntötte: 150 százalékos ért el. Június 10-én el-

határozta Peterman István öreg békeharcos, hogy: a Béke-Világtanács budapesti ülésének tiszteletére békeőrséget áll s további növeli átlagteljesítményét. A kefe fogásánál új módszert alkalmazott és ezzel június 10-től 15-ig 160 százalékos átlagteljesítményt ért el. Büszke arra, hogy korához képest kiváló jó munkát végez, amiért megbecsülést, szeretetet a jutalma.

A Fűtőház kocsijavító műhelye 107 százalékra teljesítette félévi tervét

A Fűtőház-kocsijavító műhely dolgozói örömmel jelentik a Béke-Világtanács ülésének, hogy 107 százalékra teljesítették félévi tervüket. Június 15-re vállalt 1100 kocsijavítás helyett 1185-öt végeztek. A terv végrehajtásában jó munkát végeztek Oláh Imre, Gergely István lakatosok, Csomortányi László, Pintér Jenő asztalosok, Vedres István, Bod-

ráska György festők, akik mindannyan 130 illetve 150 százalékos felet teljesítették normájukat. Az üzemrész dolgozói a munkák megkezdése előtt napokonként megbeszélték, hogy milyen feladatot kell megoldaniuk. Ezt maradéktalanul valóra is váltották. A pénteki tervüket 140 százalékra teljesítették.

A Hortobágy Malom dolgozói jelentik

A Béke-Világtanács hazánkban folyó ülései még nagyobb lendületet adtak munkánkhoz. A májusi karbantartási munkák elvégzése után júniusban újra megkezdjük a termelést. Tervezrű munkánk gyümölcseként most

örömmel jelenthetjük a Béke-Világtanácsnak, hogy üzemünk 1953 június 19-én délben 100,1 százalékra teljesítette félévi tervét. Varga Emil igazgató, Szabó Ferenc párttitkár, Kőrösi Béla üb. elnök.

Július 3-ra összehívják az országgyűlést

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa az országgyűlést 1953. évi július 3. napjának tíz órájára összehívja.

Begyűjtési állandó bizottság, mint a begyűjtés fékezője

A dolgozó parasztság legfőbb hozzájárulása öt éves tervünkhöz: begyűjtési tervének teljesítése. A beadást jól teljesítő dolgozó parasztlak állást foglalnak a demokrácia, a haladás, a szocializmus építése mellett, a beadás alól kiújítani igyekezők akarva-akaratlanul az ellenség politikáját támasztják alá.

A parasztságnál nem szünő politikai munkára van szükség ahhoz, hogy az állami fegyelmet egyre szélesülő körben megszilárdítsuk, hogy világosan lássák a begyűjtés nagy gazdasági és politikai jelentőségét, lássák: a begyűjtés sikere egyaránt érdeke a városi és falusi dolgozóknak. Alkalmunk arányosan osztotta el egész évre a beadási kötelezettség teljesítését. Tette ezt azért, hogy mindenki idejében kiegyenlíthesse az állami iránti tartozását. A helyi tanácsok feladata biztosítani, hogy mindenki határideőre beadja azt, amire aláírásával kötelezettséget vállalt.

Hogyan segítette ezt a feladatot az újszentesmargitai tanács? A beadásra kötelezett 266 egyéni dolgozó paraszt közül 199 hátralekös. A községben a legutóbbi kimutatás szerint a tojásbeadás 8, a baromfi-beadás 32, a tejbeadás 13 százalék.

A rossz példa és a bűnös megalkuvás

Az említett számok bizonyítják, hogy az újszentesmargitai tanács rossz munkát végzett a félévi begyűjtési terv teljesítésénél. Nem végezte feladatát úgy, ahogyan azt a dolgozó nép érdeke megkívánja és a semmivel egyen-

lőnek kell tekinteni a begyűjtéssel kapcsolatos felvilágosító munkáját.

A begyűjtési állandó bizottság nem végzi el feladatát. Többet árt a begyűjtés ügyének, mint használ. A begyűjtési állandó bizottság elnöke Kiss István 12 holdas középparaszt, hátralekös tavalyi beadással, de az ideivel is. Kártérítést vetettek rá 737 forintot. Több ezer forint adóval is tartozik. Kötelezettségeit pedig teljesíthetné, mint ahogyan az ugyancsak 12 holdon gazdálkodó Sipos Gábor teljesíti, pedig ő hetedmagával van, nemcsak ketten, mint Kiss Istvánék. Az állandó bizottság másik két tagja, Bukta János és Csöke István is a hátralekösök listáján van.

Lehet-e eredményesen agitálni a begyűjtés érdekében azoknak, akik csak szegyenkezhetnek a kötelezettségeiket példásan teljesítő dolgozó parasztok előtt? Nyilvánvaló, hogy nem. A rossz példamutatásnak rossz az eredménye is.

A begyűjtés sikerének előmozdítását ilyenekre bízták Újszentesmargitán: Joggal vágta az állandó bizottság elnökének szemébe a hatholdas Perge Péterné, akinek nincs hátralekja:

— Mikor teljesíti becsületelt kötelezettségét? Magának kellene itt a legjobb példát adni!

Hogy ez a csúfság megtörténhet, azért elsősorban Sallai László tanácselnök a felelős, aki maga sem járt elöl a példamutatásban. Az egyik tanácsülésen — nem olyan régen — dörgedelmes beszédben hívta fel a figyelmet a begyűjtési terv teljesítésére, de ugyanakkor még ő is tartozott 6 kiló tojással.

Az ilyen beszédnek nincs súlya, nevelő ereje. Romboló hatású, mert joggal mondják: *Vizet prédikál és bort iszik!*

A hiba gyökere

Itt van a hiba gyökere, ezért türtelje az elnök a begyűjtési állandó bizottság rossz munkáját, azért nézte el, hogy a végrehajtó bizottság tagjai közül többen, a tanács tagok közül is 31-en hátralekösök legyenek.

Hogyan követeljük a vezetőket, a tanács a törvényes kötelesség teljesítését, amikor maguk nem tartják be a törvényt? Elmaradt a személyes példamutatás, meg-lazult az állami fegyelem a vezetők sorában és ez a döntő oka annak, hogy a községben csúfos a kullogás. Hibás ebben a párt-szervezet is, mert nem végezte jól feladatát. Tudomásul vették a hibát és maradt minden a régi-ben.

A tanácsház kapujánál a polgári járás rigmusai vannak kifüggesztve:

„Mert ha a poroló megkezd munkáját,
Az a lusta ember foghatja
irháját,
Hisz' az kiporolja nadrágját
a restnek...”

Igen hasznos sorok. Ideje, hogy valóra is váltsa a járási tanács, amit ékes verszetben még májusban ígért. Teremtse rendet a községi tanácsnál. Képviseljék a dolgozó parasztokat olyanok, akik arra méltók, hogy ne kelljen szegyenkezni az állami fegyelmet betartó becsületes dolgozó parasztoknak községük gyászos kullogásán.

A szemvesztőség nélküli bő aratásért

Egyek határában éppen úgy, mint a megye számos részében már folyik az ősziárpa aratása. Deli Béla 4 holdas egyéni dolgozó paraszt az első között fogott hozzá az ősziárpa levágásához, hogy minél kevesebb legyen a szemvesztőség.

Álmosd község dolgozó parasztsága betakarítási és begyűjtési békeversenyre hívja ki a megye községeit

A megyében Álmosd község dolgozó parasztsága kezdte meg először az ősziárpa aratását. Versenyben dolgoznak, hogy minél kevesebb szemvesztőséggel kerüljön betakarításra a termés. A község dolgozó parasztsága betakarítási és begyűjtési békeversenyt indított.

Párosversenyre hívták Bagamér községet, ahol ugyancsak folyik már az aratás. Versenyfelhívással fordulnak az álmosdiak a megye minden községéhez, vállalva, hogy az őszi búzát és rozst az aratás kezdetétől számítva 6 nap alatt, a tavaszibúzát és árpat 4 nap alatt aratják le.

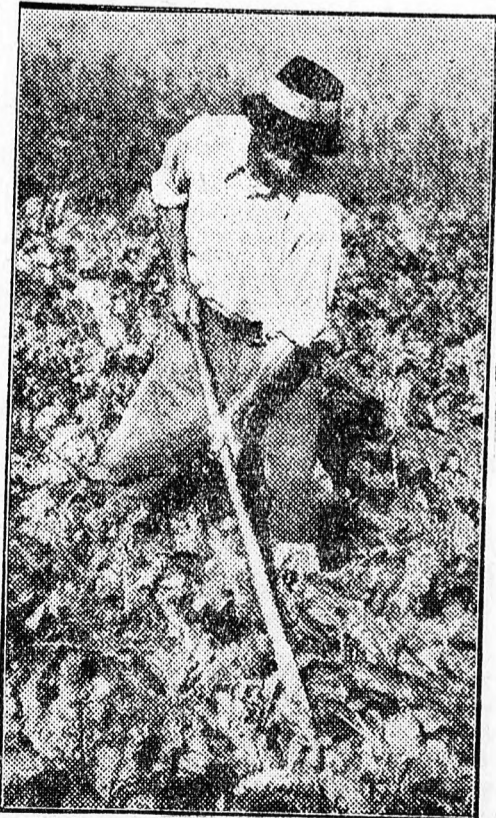
A tartóhánlást a tiszcs földjein 6, az egyéniéket földjein 7 nap alatt végzik el, közvetlen az aratás után. A másodikévi területek aratás után négy napra teljesítik és a korai vetésű másodikéviények magvait július 15-re földbe teszik. A későbbieket augusztus 5-re. Közös szűrőre hordanak mindent az aratástól számított 6 napon belül. A cséplést befejezik augusztus 15-re, a beadást a géptől teljesítik.

Kabát, Püspökladányt és Hajdúnánást kizárták az élőállat szabadpiaci forgalomból

A begyűjtési minisztérium Kabát, Püspökladányt, Hajdúnánást kizárták az élőállat (sertés, marha, ló) szabadpiaci forgalomból, mivel Kaba 17, Püspökladány 24, Hajdúnánás pedig 48 százalékban teljesítette sertésbegyűjtési tervét. A minisztérium rendelkezése értelmében a fenti helyekről addig nem lehet élőállatot értékesítés céljából kiszállítani, amíg fel-

nem lesznek oldva a korlátozás alól. A kizárás időtartama alatt senki részére járatlevelet átírni, vagy irányítani, sertésvágási engedélyt kiadni nem szabad. A korlátozás nem vonatkozik a nevezett helységek termelőszövetkezeteire (csoportjaira), amelyek az állatbeadási kötelezettségüket teljesítették.

A cukorrépa meghalálja a háromszori kapálást

Mucza József 4 és fél holdas egyéni dolgozó paraszt az aratás megkezdéséig minden növényt legalább háromszor akar megkapálni. Minden nap szorgalmasan dolgozik. A gyönyörű cukorrépa tábláját már harmadjára kapálta.

„JÓ REGGELT”

Reggeli munkakezdés három termelőszövetkezetben

Hajnalodik. Az utcák még néptelnek. A városon kívül, a Rákosi-telepi Dózsa földjein harmatban fürdik a növényzet.

Két asszony lépked szaporán a Dózsa földjén keresztlú az újárósi út felé, mindkettő vállán kapa van.

— Jó reggelt! — köszöntöm őket.

Csodálkozva állnak meg. Nyilván azt gondolták, rajtuk kívül még mindenki alszik. Az idősebb asszony — **Bangó Józsefné** — akinek férje a Dózsa tisz építőbrigádjában dolgozik. Szomszédasszonyának, **Arva Miklósnénak** a veteményeskertjébe mennek kapálni, a Petőfi tisz-be. Ha a Dózsa-ban nem találnak munkát a családtagok, ez azt jelenti, hogy ott már befejezték a növényápolást. Rájötték azonban, hogy tévedtem.

Messzire virít a vadrepce a kukoricaföldjeiről. A répaegyelés sincs még elvégezve, a gyapotföldbe alig vágta még bele a kaptát. És a tagok nyugodtan alszanak, bár már feljött a nap, de még egy lélek sincs a határban.

A „jó reggelt” mozgalom eredményei

Ugy látszik, hogy korán páltát törtém a Dózsa tagjai felett. Az Inceződi-munkacsapat ott szorgoskodik már a kukoricaföldön. Igaz, vezető nélkül, mert mint mondták, Inceződi elvtársat behívták a DISZ megyei bizottságához, hogy átadják neki a DISZ fennállásának harmadik évfordulója alkalmából a Központi Vezetőség dícséző oklevelét.

Megérdemli. Fáradszónakul dolgozik úgy is, mint DISZ titkár, úgy is, mint az első növénytermesztő munkacsapat vezetője. Ő és Radócz Róza kultúrfelelős indították el a tisz-ben a „jó reggelt”-mozgalmat, melynek az a lényege: mindenki — főként a fiatalok — arra törekedjék, hogy ne utolsónak, hanem elsőnek kezdje meg reggel a munkát és este legkésőbb hagyja abba.

Aki későn jön, nyilván az köszönti a koránkezőket. Elsőnek lenni dicsőség, utolsónak lenni pedig szegény. Nem is késtek el most sem — a vezető távollétében — a munkacsapat tagjai. **Ményhárt Sándor** a fiával, **Radócz Róza** és a 64 éves **Rutter János** első kö-zött álltak munkába ezen a napon is. A mozgalom segítségével változott meg ifj. **Kegecs Pál** munkához való viszonya is, aki 130 százalékos teljesítményt ér el a régebbi 80 helyett. De van, akin nem fog a bíráló. Ilyen **Dardányi József**, aki az Inceződi-munkacsapat szegénye. Reggel 7-8 óráig a veteményes kertjében babrál és csak azután áll be dolgozni a többiek közé a szövetkezet földjein.

Nem ártott volna azonban hamarabb tenni valamit a vezetőség részéről is. Gépeket alkalmazni, hogy ne csak kézzel segítse a növényápolást **Pető Gyula** traktoros. Bevinni minden családtagot a munkába, hogy ne a szomszédasszonya veteményeskertjét kapálja **Bangó Józsefné** sem egy másik tisz-ben. A rossz munkaszervezés következménye, hogy 70 hold kukorica földjét még csak az eke járta, de sor-kapálást alig kapott egy pár hold, hogy gyengén állnak a gyapotkapálással, a répaegyeléssel. Bizony, ideje lenne a vezetőségnek is „jó reggelt” mondani a Dózsa-ban.

Mit csinálnak a Macs-Néptanács tiszcs-ben?

Nagy többségük — **Boros Sándor** elnök is — még az „igazak álmát” alussza. Boros elvtárs nem tudja, hogyan áll a növényápolás. Nem is csoda, mert ahe-lyett, hogy szervezné, ellenőrizné a munkát, hogy maga orvosolná a tagság problémáit, a lövontatású ekekapát tartja, oda is csak későn jut el. Boros elvtárs jöndulatú igyekezetéért dicséretet érdemel, de szükséges eszébe juttatni, hogy: a párt és a csoport tagsága nem egyetlen ekekapát, hanem a termelőszövetkezeti cso-

port irányításával bízta meg.

Ha széjjel nézne a földeken, hogy a 30 hold répnak alig a felét egyelték még ki — pedig a határidő rég lejárt, hogy későn kezdik reggel a munkát a tagok és nem is dolgozik mindenki a csoportban, aki dolgozhatna. Példát vehetnének sokan a Macs-Néptanácsban **Csendom Gyuláné**-ről, leányáról, **Piroskáról**, aki nem tagja ugyan a csoportnak, de már 167 munkaegységet szerzett, ott dolgozik mellette a kis-öccse is. **Csendom Jánosné** és **Györffy Sándorné** is rendszeresen részt vesz a munkában és nagyobb gyermeküket is bevonják.

Helyes volna itt is bevezetni a „jó reggelt”-mozgalmat, hogy pótolhatnák az elmaradást.

A nagyhegyesi Kossuthban

Már a kora reggeli órákban olyan a tiszcs, mint egy megbolygatott méhkas. Siet ki-ki a maga dolga után. Még négy óra sincs, mikor **Kovács Péter** és **Keceányi Julianna** és többen már javában egyelik a harmatoslevelű cukorrépat. **Loós András** tiszcs-traktoros gépét ápolja, amivel eddig több mint 120 hold kukoricát húzatott meg összekapcsolt ekekapával. A kovácsműhelyben álló csengése ébreszti a központ esetleges alvóit. Bár olyat nem nagyon lehet találni. **Radócz Jánosné**, **Cs. Nagy Istvánné** és többen a nagyobacska gyerekeket is magukkal viszik, hogy pusztítsák, tépjék, kapálják ki a gyomot, mely ellensége az embernek, akadályozója a jó termésnek. Ott jönnek-mennek a dolgozók között **Hász Jenő** elnök és **Kerekes Péter** brigádvezető is. Intézkednek, sürgetnek, bírálnak. A napokban a brigádvezető maga ült a kultivátoron, mikor másodsor kapálták a gyapotot. De az elnök csak irányítja a munkát, van neki dolga így is elég. A jó vezetés, ellenőrzés eredménye, hogy a nagyhegyesi Kossuth-ba nem tud olyan korán menni látogató, hogy ne kelljen köszönteni a javában dolgozó tagokat: „Jó reggelt és jó munkát, elvtársak!”

Súlyos visszaélések a XIII-as Autójavító Vállalatnál

Az utóbbi időkben igen sok hiányosság fordult elő a XIII-as Autójavító Vállalatnál. Az üzem vezetősége nem vette figyelembe az alulról jövő kezdeményezéseket, a dolgozók javaslatait. Ebből adódott aztán, hogy az üzem adóssággal zárta az első negyedévi tervét, sőt az elmúlt hónapban 27 ezer forint béralap túllépés is történt. Az autók átfutási idejét sem sikerült betartani. Az üzem vezetősége súlyosan visszaélt hivatalával, ezért történelmet írt meg olyan eset, hogy a szerelésre, javításra beérkező teherautókat nem tudták a vállalatoknak határidőre átadni. A hanyag munkáért a felelősség elsősorban Ecsedi János jelenlegi igazgatóhelyettes terhére. De felelősök a fennálló súlyos mulasztásokért Nagy Sándor párttitkár, Vándor László, az üzemi bizottság elnöke is.

Poszcióhajzás, a dolgozók kijátszása

Rákosi elvtárs Pártunk II. Kongresszusán hangsúlyozta: „Az előtűnk álló hatalmas feladatok megkövetelik, hogy fokozottan biztosítsuk a pártdemokrácia érvényesülését sorainkban s szakadatlannal vegyük igénybe a bírálat és önbírálat fegyverét.”

A XIII-as Autójavító Vállalatnál ez a fontos követelmény az utóbbi időben már nem érvényesült. Háttérbe szorult a pártbizottság ellenőrző, vezető szerepe, felütötte fejét a poszcióhajzás. A vállalatvezetés a közönség érdekeivel szemben, saját egyéni üzelmét állította előtérbe. Így kezdett a vezetés gyepőjét kézbe kaparintani. Ez sikerült is. Az igazgatóhelyettes és műszaki vezető egy személyben Ecsedi János lett, aki tagja az üzemi pártbizottságnak is. Ez egymagában három funkció. Ezenkívül a dolgozók megkérdőjezése nélkül (a Közlekedési Szakszervezet Területi Bizottságának ébortelensége folytán) Vándor László volt MATEOSZ tulajdonost ültették az új elnöki székbe, akinek még 1947-ben is három motorkerékpárja volt. Erről Végh István, az üzem egyik dolgozója a következőket mondja: „Még sem kérdeztek bennünket, úgy döntöttek... Egy reggel meglepődve vetjük észre, hogy az üzemben már új úr élnek van.” Ezek után nem is lehet csodálkozni, hogy az üzemben akadózott a termelés, elaludt a munkaverseny. Az eredmények értékelése sem folyt, felborult a szervezeti és az üzemi megszokott rendje. Elesen rávilágít erre Sztarna József elvtárs leveleiben. „A Járóműjavító Vállalat bekeverésényéhez már sok üzem csatlakozott — írja — de mi még nem... Nálunk ott a pártbizottság, szakszervezet, pedig dolgozóinkban megvan a kezdeményezés, nagyfokú az alkotóerőnk is, ami szintén a szervezőtársaságunkat mutat. Ha ezt felvesszük a vezetőség felé, az sem sokat ér, mert semmi sem veszik a dolgozók véleményét.”

Motorkerékpár javítás elszámolás nélkül

A hanyag vezetők igyekeztek kihasználni az ellenőrzés hiányát, Nagy Sándor elvtársnak a pártbizottság titkárságát gyanúsították. Egyéni munkákat végeztettek el termelési idő alatt. Szabó Lajos motorszerező például 40 órát dolgozott Vándor László oldalkocsis motorkeré-

párjának szerelésén, melyhez a dugattyút Vándor László szintén az üzem készletéből szerezte meg. A munkabért, a ráfordított időt nem térítette meg. Ecsedi János és a vezetőség többi tagjai még ennél is tovább mentek. Szoros ismeretségbe kerültek Németi Nándornéval, az üzem egyik alkalmazottjával (volt hortihysta főjegyző leánya), akinek a lakásán találkahelyet rendeztek be. Jellemző Németi erkölcsi felleltetésére, hogy a becsületes dolgozókat feleségét is igyekezett behálózni és lakására csábítani.

Ezek a dolgok természetesen nem maradtak titokban a munkások előtt (a vállalatvezetés nagy bánatára). Az üzem munkásai többször hangot adtak véleményüknek. Különösen a június 11-i termelési értekezleten vetették fel élesen, hogy a vezetés nem segíti az üzem munkáját, hiányos az ellenőrzés, sok esetben a puszpajláság érvényesül. Végh István, Székely János, Sztarna József mindnyájan erről beszéltek. Ecsedi János válasza azonban durva viselkedéssel volt: „Hogy merészelnek a párt tagjelöltjei bírálni, — kiabálta, — hogy mernek ilyen kijelentést tenni.” Ami ezután történt az még súlyosabb. A jogos szó és bírálat gyakorlót a vállalatvezetés a párt-

demokrácia teljes felrugásával valóssággal a „párlottak padjára” juttatta. Felgyelmit indítottak ellenük, ki akarták zárni őket a pártból. Pont azok tették ezt, akik az ellenség uszályába kerültek és romboló munkájuk miatt semmi helyük sincs az élcsapatban.

Vonják felelősségre a pártdemokrácia megsértőit

A XIII-as Autójavító Vállalatnál felmerült súlyos hiányosságokért felelősség terhel a debreceni városi pártbizottságot is. A városi pártbizottság az utóbbi időben kevés gondot fordított az üzemek problémáira, a fennálló hiányosságok kiküszöbölésére. Felelősség terhel a Néplapot is, mert többször lekötözte Ecsedi János versenyjelentését, anélkül, hogy annak helyességét ellenőrizte volna. Fel kell vetnünk az illetékes minisztérium lassú munkáját is, amely hosszú idő óta elnézi, hogy egy olyan fontos üzem, mint a XIII-as Autójavító Vállalat igazgató nélkül legyen.

Most az a feladat, hogy az illetékes szervek sürgősen teremtsenek rendet a vállalatnál és szigorúan járjanak el azokkal szemben, akik súlyosan megsértették a pártdemokráciát, a dolgozók elidegeníthetetlen jogait.

Az éberség fokozásával védjük terményeinket a tűzkártól

Néhány napon belül megkezdődik a falu dolgozóinak bekebelezése a terménybetakarításért. A minisztérium az aratás, cséplés, másodvetés és a tartóhántás előkészítéséről szóló határozatának végrehajtása nagy feladatot ró minden dolgozóra. E feladatok között igen fontos helyet foglal el a tűzkármentes betakarítás jó megszervezése.

Az aratás-cséplés időszakában számolnunk kell az osztályellenesség kártérvő tevékenységével is, de a nyári időszakban a tűzveszély minden tekintetben fokozódik. Ahhoz hogy az osztályellenesség kártérvését megakadályozzuk, a tűzveszélyt elhárítsuk, szükséges, hogy dolgozó népünk fokozott éberséggel, nagyobb kö-

rültekintéssel végezze munkáját. Alkalmi szerveink, a helyi tanácsok, a rendőrség és tűzoltóság most szervezik a községekben a tűzfigyelő és készültségi szolgálatot. A szolgálat jó megszervezése és ellátása elsősorban dolgozó parasztságunk személyes és közös érdeke. A DISZ, MEDOSZ, MNDSZ szervei a párt segítségével mozgósítsák a falu dolgozóit a feladatok jó ellátására. A felvilágosító munkájuk eljűk el, hogy a tűzfigyelői és készültségi szolgálatból a falu dolgozói lelkesedéssel kivegyék részüket. Minden megmentett érték, minden megmentett szem gabona elősegíti népünk életszínvonalának emelését, a béke védelmét.

„NEM MAGÁNÜGY”

K. Iszajev és A. Galics komédiája aránytalanul többször, tartalmasabb bármelyik poárikomédiánál. Mégsem tartozik a jó és példamutató szovjet drámák közé.

A dráma jellemek harca kell, hogy legyen. Különböző jellemű, különböző gondolkodású emberek összecsapása, az összecsapások eredményeként alakuló helyzetek és álláspontok nélkül elképzelhetetlen jó dráma. Ez a igényt nem szállíthatjuk lejjebb még akkor sem, ha komédiáról van szó. Itt is különböző egyéni ségek és jellemekre van szükség. Miközben azonban végrehajlják feladataikat, céljukat, humoros helyzetbe kerülnek. Ez adja a komikumot, ez teszi a drámát komédiává. Erről azonban megelégedtek a darab írói. Sema alakokkal, jellemek és különösen jellemfejlődés nélküli ábrázolással csupán helyzetkomikumokra törekedtek. Ez a darab legnagyobb gyengéje. Ebből sok egyéb hiba születik. Hogy csak egyet említsünk, ami szintén a humor kedvéért történő engedelményre vall a valóság hű ábrázolásában és amely véleményünk szerint súlyos elvi hiba. A darab egyik jelenetében többen tanakodnak arról: vajjon létezik-e Tajmir-félsziget? Akkor, amikor kiváló írók műveiből, közvetlen tapasztalatok révén győződhetünk meg még a legegyszerűbb szovjet kolhozparaszt nagy nemzetközi tájékozottságáról is, vaj-

Alakítsunk át minél több cséplőgépet a gyorscséplésre

A Sztálin-díjas Bredjuk gyorscséplési módszere

Nyikolaj Bredjuk szovjet szlachanovista cséplőgépész, a Szovjetunió Legfelső Tanácsának tagja, a Csernyigov-környéki Bereznjai géppálmás dolgozója a „Pracja” kolhozban a kétváltozós, óraütemtervszerű módszer bevezetésével 24 óra alatt több mint 100 tonna gabonát csépeit a napi 24 tonna helyett. 1951-ben új módszerével, két váltással 150 tonna zabot csépeit egy MK típusú, 1.100 milliméteres dobszélességű cséplőgéppel. Később a cséplőgépen végzett módosításokkal és munkamódszerének javításával Bredjuk 21 óra alatt 134 tonna búzát csépeit. Ma már a Szovjetunió és a népi demokratikus országok cséplőgépészeinek ezrei alkalmazzák Bredjuk módszert.

Bredjuk gyorscséplési módszeréről a következőket írta:

„A gyorscséplés előkészítésénél nemcsak az a fontos hogy jól kijavítsuk a gépeket és a különféle eszközöket. Nagy gondot kell fordítanunk arra is, hogy időben és jól megszervezzük a munkát és jól closszuk az erőket. A kolhozparasztokkal együtt elkészítettük a begyűjtési tervet, megbeszéltük, hogyan szervezzük meg a gyorscséplés munkáját. A kolhoz vezetősége kiegészítette brigádunkat, hogy két műszakban dolgozhassunk. A cséplőbrigádokhoz olyan kolhozparasztokat osztottak be, akik az elmúlt évben is gyorscséplésnél dolgoztak és jól elsajátították ezt a módszert.

Idén is előre megtervezzük a szérők elhelyezését. Négy asztagot rakunk minden szérűre. Kettőt a cséplőgép felé, kettőt a balra, egymástól négy-öt méter távolságra, ami megfelel a kiszélesített cefafasztal méreteinek. A táblák terméseredményeitől függően az egyes szérűkre 35-50 hektárról hordják össze a gabonát. Az egyes asztagok mérete általában a következő lesz: hossza 28 méter, szélessége 4-1 és fél méter, magassága 5 méter.

A kékvető adogatása a cséplőgépbe az óraütemterv szerinti gyorscséplésnél egyidejűen két oldalról történik, ami lehetővé teszi a cséplődob egyenletes megtelését. Minden műszakban 4

etető dolgozik, párosával váltják egymást, mégpedig minden órában. Ezzel a módszerrel háromszor akkora gabonátömeg jut a cséplődobba, mint az egyszerű adogatásnál.

A cséplőgép termékekénységét néhány szerkezeti változással is fokozzuk. A következő változtatásokat hajtottuk végre: leveltűk a szalmarázó minden második keresztlécét. Így ritkítottuk a kiegészítő szalmarázó rácsát azért, hogy a fokozott sebesség mellett se legyen nagyobb szemvesztés. Az elevátor sebességét úgy fokoztuk, hogy 20 milliméterrel megnöveltük a hajtótárcsa átmérőjét, a tárcsára gumiszíjat erősítettünk. Az első tisztító-rosta szekrénybe a közönséges rostát helyett 5 milliméteres nyílású rostát tettünk. Tapasztalataink azt bizonyították, hogy jelentősen befolyásolja a cséplési eredményt a meghajtott fűszij hossza. A legjobban bevált távolság 13-15 méter a cséplőgép és a meghajtó motor között. Nagymennyiségű gabona megy a cséplőgépen keresztül, ezért a dobkosár és a dob közötti hézagot felül 7-8 milliméterre, alul 25-30 milliméterre növeltük.

Óraütemterv szerinti dolgozunk, ami azt jelenti, hogy előre meghatározzuk, egy-egy órában, milyen teljesítményt kell elérnie a cséplőgépnek. Ezzel a módszerrel minden órában ellenőrizhetjük, teljesítjük-e a napi tervfeladatokat. Ha nem teljesítjük az óraütemtervet, akkor azonnal megvizsgálhatjuk, mi okozta ezt a lemaradást és néhány perc múlva hozzáfoglalunk a hibák kijavításához. Eppen ezért az óraütemtervet úgy készítjük el, hogy rovatot vezetzhessünk az egyórás cséplés eredményeiről, az esetleges gopállások okairól, vagy más időközben szerzett észrevételeiről. A cséplőgép munkáját egész napra tervezzük meg. Csak néhány percre állunk le és ilyenkor műszakilag felülvizsgáljuk a gépet és elvégezzük a kenést. A műszakokat négy óránként váltjuk. A cséplőgép azonban nem áll le. Éjtszaka villanyvilágítás mellett dolgozunk.”

teni az írói alakot. Alakítása követeztes, leleményesen, sok ötlettel formálja meg Kirpicsanyikov, műsoriroda igazgatót.

Griskó geológus (Szentessy János) figurája azonban igen hibásan félremonyarázott. Túlméretezett bárgyúság jellemzők nála, ahelyett, hogy rövidlátó, szerelmi ügyekben esetlen, de különben értelmes, szakmáját szerető geológus lenne. Kedves, megnyerő jelenség Örkényi Dunyja szerepében és jól elhelyezhető módon illeszkedik a számarra furcsa helyzetbe Andaházi Margit. Ujvárosi Katalin egy moszkvai takarítónő alakít rokonzenyvesen, Békés Rita és Menyáros László pedig egy multból írt rekedt, kivénhedt, énekesnőnek és kiserőjének kiváló, minden mozdulatukkal kacaját lakasztó karikatúrát adják.

A záróképben már a rendező egyénítés terén mutatott leleményessége is kimerült. A szoba három új lakóját (Puskás Ferenc, Rudas László és Kostenszky József) már csupán a jellemzők jellemzik, bár kétségtelenül többlet adni ennél nehéz, mert hiszen igen rövid ideig vannak színen, kevés cselekmény ad erre módot.

A „Nem magánügy” kellemes, nyári szórakozás és bizonyára sok embert fog még megkacagtatni humoros helyzetekkel, melyek azért kedvesek különösképpen, mert a darab hőseit a jószándék viszi azokba, az a nemes törekvés, amely nemzetközileg is jellemzi a szovjet embereket: hogy dolgozó társakon segítsenek.

— Obersovszky Gyula —

K

Édes ócsám a választásra szán mészre a köm gerszám, megőli kiszolgál apad nemzedéket. A legi ácsbrádvé ta fel ezelőt, jó nézet euhancorb ezéret az intese családoknál ezir utdok örökölte eger, és folytat abuhagyaták. és a kapitalizm kömüves közöt volt nagy külf forgatók apák, utdokat nevelt fiatalon őket a Hogy Kies Józse nagybatya bolé leti kömüves ar

1922 és 25 ös megcséppant a kömüves munká, rések nem eniták brikokok parig junktura a társ npszervezési nít tóti egítész fok jában a dolgozó kivandorlok ezre so népvándorlás, tek a kubikos t esongrádi ország szakadatok el a háziasból csak cséprő munkakö nek A kömüves kenyéren sem k csak nagyritkán kat.

Nemi élnkség, áösszámában m hidakát építette novaltak ezert v harmiño evvel a get...

1927-ben atny loval felhivtak egy kis barati meg on ellattak utn az ipartisztületi o. r. f. volt. Csak akárhova kerülő ledt el, a mi szö ka és a sok munk a munkatálat rő célzása ellenere t szed volt ez. Az nyert jobbolda hangja, Pnyerek vást a fókésekké Kiss Józsefnek, a emefelőrl, ökölből fiatalon is sokat sagból...

„Aha... itt va ve” — gondolta, hogy mezes mázo a szeméket... m beteket... Háha!

A következő év azt hoztak, mint szágazte Mint meg hetek múlás változta a hnyet nyató lenni, non a újatól értekkte aki inkább az ut ta, de sosen lett kaccaja. Mikor „kifogyott”, akk ba vette az orsz megyel, hol Szó hegyek körül írt ntk. A magyar r sáza a küzkedő késhevig monó nyeréert egy von mint újságokból dekten nem hall megrázóbb dram néptnyoror. Bere zálcba került a nepló ruhaja hávat lapaltoltk getett, hordott h utca. Az ember tudja elképzelni családok, hogy napi keresztböl, ra is. Nyilván ez zsef olsoforja és helyükük nadra lett azzal aran nélkülozés, az ö

Ma 20 évvel e készülő új üze hihetetlenek, m már mindoz Va óriások, a forv letnek. Épül a megyének egyik A Szabadság ú vares épült, nőt tarakkal, legláha épületekkel. Az egész Tiszántúlo munka, mint m lyen van... A hort reptenők a sál sítlanak a portáldru, kifo a fuvaroszkere kézes forr, aac hetetlen hangya nyári delelőttbe mert arányok s hert a latszólag új műhelyek, i csarnok közvetl e készül az üzem a hatalmas elő gvar gyárImány rúlnék majd ki te hatalmas irá nak.

